

**Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Uzp 594/11
13.01.2012. godina
Beograd**

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Olge Đuričić i Snežane Andrejević, članova veća, sa savetnikom Gordanom Bogdanović, kao zapisničarem, odlučujući po zahtevu I.p. B. doo B, za preispitivanje sudske odluke - rešenja Upravnog suda 12 Up 173/11 od 06.10.2011. godine, uz učešće protivne stranke Ministarstva poljoprivrede, trgovine, šumarstva i vodoprivrede Republike Srbije, u predmetu naknade za promenu namene poljoprivrednog zemljišta, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 13.01.2012. godine, doneo je

P R E S U D U

Zahtev se ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanim rešenjem odbačena je tužba tužioca I.p.B. doo B. za ponavljanje postupka pravnosnažno okončanog presudom Upravnog suda 12 U. 27401/10 od 23.06.2011. godine, kojom je odbijena njegova tužba protiv rešenja Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede broj 320-11-2000/2010-09 od 17.08.2010. godine. Tim rešenjem odbijena je žalba podnosioca zahteva izjavljena protiv rešenja Uprave za poljoprivredu, Sekretarijata za privredu Gradske uprave Grada Beograda VIII-07 broj 32-703/2009 od 26.05.2010. godine, kojim mu je utvrđen iznos naknade za promenu namene obradivog poljoprivrednog zemljišta u nepoljoprivredno za kp. 132/2 KO Veliki Mokri Lug, po kulturi njiva druge klase, ukupne površine od 0.13.06ha, u iznosu od 2.612.000,00 dinara.

U zahtevu za preispitivanje pobijanog rešenja, podnetog na osnovu člana 49. stav 2. tačka 1. u vezi člana 64. Zakona o upravnim sporovima, zbog povrede zakona i pravila postupka, podnositelj ističe da je nakon prijema presude Upravnog suda 12 U. 27401/10 od 23.06.2011. godine saznao za nove činjenice i stekao mogućnost da upotrebi nove dokaze, pa je u smislu člana 56. stav 1. tačka 1. Zakona o upravnim sporovima podneo Upravnom sudu tužbu za ponavljanje postupka okončanog navedenom presudom. Ukaže da je pogrešna i neprihvatljiva ocena Upravnog suda, data u obrazloženju pobijanog rešenja, da nisu ispunjeni zakonom propisani uslovi za ponavljanje postupka, jer se nove činjenice i dokazi ne odnose na stanje utvrđeno u upravnom postupku. Smatra da se radi o činjenicama i dokazima koje je sud bio dužan da utvrdi u ranijem postupku u predmetu U. 27401/10, a što nije uradio, s obzirom da nije rešavao na osnovu činjeničnog stanja utvrđenog na javnoj raspravi. Zbog propusta suda nastalih usled neodržavanja javne rasprave podnositelj smatra da je pobijano rešenje nezakonito, kao i presuda doneta u postupku čije se ponavljanje traži, pa predlaže da Vrhovni kasacioni sud uvaži zahtev i preinači ili ukine pobijano rešenje.

Protivna stranka, Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede Republike Srbije, kojoj je zahtev uredno dostavljen, u ostavljenom roku nije dostavila odgovor na zahtev, već samo spise predmeta.

Postupajući po podnetom zahtevu i ispitujući pobijano rešenje u granicama zahteva, a u smislu člana 54. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. glasnik RS" broj 111/09), Vrhovni kasacioni sud je našao:

Zahtev je neosnovan.

Prema obrazloženju pobijanog rešenja, doneta je odluka kao u dispozitivu istog sa razloga što je Upravni sud našao da tužilac nije učinio bar verovatnim postojanje zakonskog osnova za ponavljanje upravno-sudskog postupka iz člana 56. stav 1. tačka 1. Zakona o upravnim sporovima. Prema stavu tog suda, ponavljanje postupka okončanog presudom donetom u upravnom sporu može se zahtevati samo zbog činjenica koje je sud utvrdio u postupku čije se ponavljanje traži, a ne zbog činjenica koje su utvrđene u ranijem upravnom postupku, a sudska odluka u odnosu na koju je traženo ponavljanje postupka je doneta isključivo na osnovu utvrđenih činjenica i izvedenih dokaza u upravnom postupku.

Ocenjujući zakonitost pobijanog rešenja Vrhovni kasacioni sud nalazi da je to rešenje doneto bez povrede pravila postupka i uz pravilnu primenu odredbe člana 60. Zakona o upravnim sporovima. Ovo stoga što je Upravni sud osnovano zaključio da dokazi na koje se tužilac poziva u tužbi za ponavljanje postupka i to obaveštenje, dato

tužiocu na njegov zahtev, Opštinske uprave Gradske opštine Zvezdara, Odeljenja za imovinsko-pravne i stambene poslove VIII br. 035-700/2011 od 01.08.2011. godine u vezi nacionalizacije predmetne katastarske parcele - da je nacionalizovana rešenjem Narodnog odbora Opštine Zvezdara, Odeljenje za finansije broj 4260/39 od 16.03.1960. godine, kao i Zakon o izmenama i dopunama Zakona o planiranju i izgradnji ("Sl. glasnik RS" broj 24/11) ne dovode u pitanje pravilnost odlučivanja upravnog organa, niti se navedenim obaveštenjem utvrđuju neke nove činjenice koje nisu postojale u vreme upravnog odlučivanja. Stoga je pravilno ocenjeno da podnosič zahteva nije učinio verovatnim postojanje uslova za ponavljanje postupka iz člana 56. stav 1. tačka 1. Zakona o upravnim sporovima.

Vrhovni kasacioni sud je cenio navode zahteva, isticane i u tužbi, pa je našao da su ti navodi bez uticaja na drugačiju odluku o zakonitosti pobijanog rešenja, jer se tim navodima ne dovodi u sumnju pravilna ocena Upravnog suda iz pobijanog rešenja o nepostojanju uslova za ponavljanje postupka iz člana 56. stav 1. tačka 1. Zakona o upravnim sporovima, na osnovu koga je traženo ponavljanje.

Sa iznetih razloga, Vrhovni kasacioni sud je na osnovu člana 55. stav 1. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. glasnik RS" broj 111/09) odlučio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM KASACIONOM SUDU

dana 13.01.2012. godine, Uzp 594/11

Zapisničar,

Gordana Bogdanović,s.r.

Predsednik veća - sudija

Snežana Živković,s.r.